

Păsările focului

Agafia

Luna își poartă privirea
peste ochiul tăcerii,
indiferentă, își asumă
iluzoria lume a visului
făcând loc dorinței.

în ceasul aceasta,
cu aripa prinsă-n genele nopții,
păsările focului s-au cuibărit în noi,
le simt chemarea-n umbra risipită;
val de fragilă lumină.

Amăgitoare, Hebe
din lună face o cupă,
înfioară cuiburi de păsări
în inimi
cu nervuri de toamnă.

în ceasul aceasta,
cu aripa prinsă-n genele nopții,
aprind cerul cu păsările focului,
deschid în toamnă pajiști necălcate;
spin alb în iarba iubirii regasite.